

 HARLEQUIN

 JALOOLINE ROMAAN

*Tõotus
pärijannale*

Helen Dickson

Maailmakuulsad romantilised romaanid

Helen Dickson

*Tõotus
pärijannale*

Inglise keelest tõlkinud Ülle Jälle

ERSEN

Originaali tiitel:
Helen Dickson
A Vow for an Heiress
2018

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülle Jälle
Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2018 by Helen Dickson
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D04377520
ISBN 978-9949-82-590-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Autori märkus

Kirjutamine pakub mulle tohutut naudingut. Mulle meeldib kirjutada lugusid suhetest ja romantika paelub mind – esmakohtumine, teineteise tundmaõppimine ja esimene suudlus.

Minu kirjutatud lood leiavad aset keskajast kuni 1930ndateni. Suure osa minu romaanide tegevus toimub regendiaegsel Inglismaal. Sel perioodil leiab aset ka romaani „Töötus pärijannale“ tegevus.

Rosa Ingram on äsja saabunud Kariibi mere saarelt oma kodust. Ta on otsustanud abielluda härraga, kelle tema vanaema on valinud välja tema õele – Ashursti krahvi William Barringtoniga, kes on silma paistnud Ida-India Kompanii sõdurina. Mees tuli hiljuti Indiast, et oma pärandus vastu võtta, aga Ashurstide mõis on peaaegu pankrotis – ja Williamil on vaja rikast naist.

Paraku ei lähe miski plaanipäraselt. Rosa ja Williami armastus areneb Berkshire'i rahulikus krahvkonnas, aga ka Londoni moekates salongides ja ohtlikel tänavatel – armastus kahe inimese vahel, kes on kokku loodud.

Proloog

1816

India päikeseloojang oli suurepärane, valgustades Rajinda palee torne ja kupleid Põhja-India kuninglikus osariigis. Need peegeldasid valgust, olles eredalt kuldsed lojuva päikese leegitsevas hiilguses. Laial horisondil muutus kuldne vähehaaval roosaks ja lillaks. See oli vapustavalt suurejooneline vaatepilt, mida William oli lapsest saadik imetlenud. Ta hinge tabas sügav pakitsev kurbus. Peagi lahkub ta sellelt ilusalt maalt, oma sünnikohast – kodust, et enam mitte kunagi tagasi tulla.

William oli teeninud silmapaistva ohvitserina lugupeetud Ida-India Kompaniis ning ambitsioonid ja võimed olid aidanud ta koloneli auastmeni. Siis sai ta kirja, mis teatas, et tema onupoeg on surnud, ja perekondlike kohustuste tõttu oli ta ametist lahkunud. Ta pidi naasma Inglismaale, et võtta enda kanda Ashursti kuuenda krahvi tiitel, aga ta ei oodanud

seada. India oli tal südames ja mõtetes ning tal saab olema keeruline kohaneda eluga Inglise aristokraadina.

Aastate jooksul rügemendis teenides oli Williamit motiveerinud seiklusjanu ja lahingupõnevus, ent lahinguväljade nägemine ja sõprade kaotus olid jätnud oma jälje.

Ta astus sisse tohututest väravatest, mis olid piisavalt laiad, et sealt mahuks kõrvuti läbi kaks elevanti ja terve armee. Kuna ta oli palees tuttav inimene, kes võis tulla ja minna, millal ise tahtis, ei peetud teda kinni. Tohtu marmorist, osavalt kaunistatud kuninglik palee oma müüridega ümbritsetud viljapuuaedade ja puudesaludega avaldas talle alati muljet. Ta jalutas kõrgete võlvkäikude alt üle lõhnavaate, skulptuure täis sisehoovide ja marmorist paviljonide paika, kus jahe tuulehoog puhus lilledõhnalistest aedadest läbi peene sõrestiku. Värvilised kaeluspapagoid kaunistasid mangopuude oksa, kus lärmasid ahvid ja kädistasid mainad.

Briti Ida-India Kompanii arstina oli Williami isa tulnud paleesse radža – praeguse radža isa – palvel ravima tema noorimat poega Tiput, kelle hobune oli seljast visanud ja kes oli kapjade all poolsurnuks trambitud. Tema arstioskused olid poisi elu päästnud, ehkki õnnetuse tagajärjel jäi poiss invaliidiks. Williami isa oli radža silmis kõrges hinnas ja ta oli Williami tihti kaasa võtnud, et viimane saaks radža noorima pojaga aega veeta.

William nägi, kuidas varjudest eraldus kellegi kogu. See oli tema sõber Tipu Chandra, kes kandis siidkangast rõivaid ja sätendavaid ehteid. Ta oli väike ja sale, silmad säravad ja valvsad. Tipu oli intelligentne ja hea fantaasiaga, tark ja hästi kasvatatud, tema eluvaimu oli murdnud raske õnnetus ratsutamisel. Ta oli kahekümne kuue aastane, ometi liikus ta

Williami poole lohiseval sammul nagu vana mees, vedades vigastatud jalga järel. Nad olid head sõbrad ja nagu vennad ning nad pidasid teineteisest lugu. Mehed embasid ja siis astus Tipu eemale.

„William, mu sõber. Mul on nii hea meel, et sa tulid. Saan aru, et pead Inglismaale minema.“

„Jah. Sain teada, et mu onupoeg on surnud. Olen tema pärija ja pean tagasi minema ning mõisa juhtimise üle võtma – sellises seisundis nagu see hetkel on. Advokaadi sõnul on see peaaegu pankrotis, nii et sa mõistad, miks ma pean Indiast kiiruga lahkuma.“

„Sind tundes, mu sõber, tean, et sa ei taha minna. Tean, et India on sinu jaoks kodu.“

„Sul on õigus ja ma ei oleks lahkunud sinuga kohtumata, Tipu.“

„Ja sa ei unusta mind, kui sa enam Indias ei ela?“

„Ma ei saaks sind unustada.“

„See on hea. Sa oled palju muutunud sellest ajast saadik, kui tulid poisikesena koos isaga paleesse kõik need aastad tagasi ja haletsesid invaliidist last.“

„Ma pole sind kunagi haletsenud, Tipu. Sa tead seda.“

„Tean, ja ma tänan sind selle eest. Olen alati sinu külaskäike oodanud ja väärtustanud aega, mis sa minuga koos veetsid. Vähesed tahavad veeta aega vigase seltsis, aga sina olid teistsugune.“

„Tahaksin mõelda, et nägin su vigastatud keha pealispinna alla. Sa oled eluaeg olnud mu sõber ja ma hakkas sinust puudust tundma. Sain su teate, et tahad mind näha. Miks?“

„Mu vennapoeg – Dhanu. Pean sinult paluma midagi tähtsat ja delikaatset. Tõtt-öelda...“ Tipu vaikis ja silmitses

Williami nägu, „... võtan ma seda ülesannet sulle usaldades tohutu riski, aga ma tean, et sa suudad seda. Kui üldse keegi suudab, siis sina. Tahan, et võtaksid Dhanu endaga Inglismaale kaasa.“

Williami silmad läksid suureks. „Mis asja? Miks sa seda tahad? Tipu... kas midagi on juhtunud?“

„Ma kardan tema elu pärast. Siin võib temaga juhtuda mida tahes. Mitte ainult müüride taga luusivad metsloomad ei ole talle ohtlikud. Oht varitseb siin, palee seinte vahel. Mu vennanaine, rani, ja tema vend Kamal vihkavad teda. Kamal on auahne. Ta tahab võimu, palju võimu. Ta on ahne, julm ja kui ta on Dhanu ära koristanud, teeks ta seda ka minu vennaga. Ta kasutaks oma õelapsi malenditena mängus, mida talle mängida meeldib, ja kui ta on oma eesmärgi saavutanud, istub ta oma saavutuste otsas nagu suur ämblik ja sepitseb plaane. Poisid on tema mängus etturiteks, mida kasutatakse söödana, et rikkusi võrku meelitada. Ma teen, mida suudan, aga ma ei saa Dhanut kogu aeg valvata.“

William teadis Kamal Kapoori ja seda, kuidas ta oli aastaid Tiput halastamatult tema vigastuse pärast kiusanud. Ta teadis ka, kui väga Tipu armastab oma venna, radža Rohani viieaastast poega. Ta teadis ka seda, kui väga Tipu oli armastanud Dhanu ema Zoyat, kui pühendunud ta oli naisele olnud, aga Zoya auahne perekond oli vigasele Tipule eelistanud füüsiliselt tervet ja tugevamat radžat. Miski Tipu pilgus köitis Williami tähelepanu. Sestsaadik, kui Zoya suri, oli ta näinud sõbra silmis sügavat kurbust, aga nüüd oli asi hullem. See oli enamat kui kurbus – see oli hirm. Hirm Dhanu pärast.

Kui Zoya suri, oli radža abiellunud Anishaga. Naine oli väga ilus. Tema positsiooni kindlustas kaksikutest poegade

sünd. Õukondlased lipitsesid ja pugesisd tema ees ning üritasid pääseda uue võimuka isiku soosingusse – Tipu polnud selles mõttes kuigi tähtis. Anisha oli salakaval naine, kelle süda ei valitsenud kunagi mõistuse üle. Ta ei puhka enne, kui on oma esimesena sündinud poja Dhanu asemele pannud, sedavõrd kade oli ta poisi peale.

Kahjuks oli radža uuesse naisesse kõrvuni armunud ega saanud aru, mis toimub. Kaksikute poegade sündides jäi tema esimene poeg järsku hooletusse. Ta tegi naisele meele järele olemiseks kõike. Ta sõi sel naisel peost. Anisha vihkas Dhanut südamepõhjast. Ta ei tunneks end kindlalt enne, kui radža vanim poeg on kõrvaldatud. Õnnetusi oli juba hakanud juhtuma ja Tipu kasutas ametlikku toidumaitsjat juhuks, kui naine peaks üritama poissi mürgitada.

„Dhanu kaitsmiseks on samme astunud,“ jätkas Tipu. „Tä leinab alles oma ema – igatseb tema järele iga päev. Võta ta kaasa – salaja –, kuni tal on turvaline naasta.“

„Ja tema isa, radža?“

„Mu vend on nõrk. Ta teeb kõik, et oma naisele meele järele olla. Ehkki ma ei salli seda naist, ja muud erimeelsused sinna juurde, oleme me vendadena alati lähedased olnud. Tä lubas mul Dhanu paleest minema viia.“

„Aga mitte Inglismaale.“

„Tä on armastusest nii pimestatud ja sedavõrd oma naise mõju all, et vaevalt ta Dhanu puudumist märkab. Ma räägin temaga, kui ta ükskord avastab, mida ma teinud olen.“

Radža armastas ja kaitses oma nooremat venda, aga kuidas ta reageerib, kui selgub, et Dhanu on Indiast minema viidud, seda ei osanud William oletadagi. „Sa oled olnud Dhanule

rohkem isa eest kui tema lihane isa, Tipu. Zoya oleks pidanud sinuga abielluma.“

Tipu naeratas nukralt. „Ei. Ta oli väga ilus – selline ilu oleks invaliidi peale raisatud olnud. Mulle piisas, et sain olla tema läheduses. Sa oled mu hea sõber, William. Ma anun sind, tee seda minu heaks ja sa saad vääriliselt tasutud.“

„Sina ja mina oleme sõbrad, Tipu. Ma ei taha mingit tasu.“

„Aga ma ei unusta, mida sa oled minu heaks teinud, mu sõber – ja ka su isa. Kui ta poleks mind ravinud, kui hobune mu lapsena maha viskas ja kõik mind surnuks pidasid, ei oleks mind praegu siin. Parem elada vigasena kui üldse mitte. Niisiis – kas sa teed seda, kas sa võtad Dhanu kaasa?“

„Jah, ma võtan ta kaasa.“

„Sa kaitses teda, ma tean seda.“

„Kaitsen teda oma elu hinnaga. Sina tead seda.“

„Ära alahinda Kamal Kapoori, William. Sa tead, kui julm ta on, kui salalik ning kui hästi ta tunneb mürke ja halvatust tekitavaid aineid. Hoi a see enda teada. Kui ta sellest kuuleb, ründab ta enne, kui sa laeva peale jõuad minna.“

Williami ilme oli tõsine. „Ma ei poeta sõnagi, ehkki ma ei pea võimatuks ka seda, et ta Inglismaale Dhanut tapma tuleb – või palkab kellegi seda tegema.“

„See on minu mure. Ole tubli, William – hoolitse enda ja Dhanu eest. Sa oled mulle kallis, teie mõlemad olete. Meie sõpruse pärast vihkab Kamal sind piisavalt, et su elu tükkideks rebida. Ole ettevaatlik.“